ОКР. БИБЛИОТЕКА гр. ТЪРНОВО Деп

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 81 (1836) | В. Търново, събота, 6 юли 1963 г. | Цена 2 стотинки

ДА УСКОРИМ ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ, ДА ПОЛИВАМЕ ДЕНОНОЩНО!

По жътва

Още не е разсъмнало добре, а по улиците на с. Джулюница шумят народ. Всеки бърза. Стоян Иванов и жена му Димитринка още в 4 часа тракнаха пътната врата и забързаха към местността „Бараковец". По пътя те застигнаха и другите двама комбайнери Стоян Дончев и Енчо Михнев. Първата им работа на блока е да гресират керимидено-червените СК—3, да махнат подбирачите и да навлязат в блоковете.

А от кога бръмчи „Белорусът" на Димитър Михайлов и бай Пеньо, които довършиха жътвата с виндроуера в „Ливадето" и сега се отправят към друг блок. Над 2000 декара са ожънали те досега. Към друг блок потегли и виндроуерът на Дишо Георгиев.

В съседното стърнище са влезли две машини и извличат слама. Така е тук, там — навсякъде. А след почистването влизат тежките машини и почват да орат. Едновременно се извършва и засяването на вторите култури. Един-два дни след ожънването се засява. Сега механизаторите не знаят кога е ден, кога е нощ. Така е и за Асен Алексиев, за другарката му, които работят по балирането на сламата, и за кой ли не?

След обед облаците се събраха, покриха небето и заваля едър, напоителен дъжд. Не напусниха блоковете поливачите, жътварите, копачите.

Ст. ЖЕКОВ

ПЪРВИТЕ НИЗИ ТЮТЮН

В Каменския район най-добри тютюнопроизводители са кооператорите от с. Николаево. Но нововърбовчани основно се запознаха с опита на съседите си и решиха да ги надминат, като получат от всеки декар най-малко по 102 кг сух ориенталски тютюн. Те отгледаха здрав и закален разсад, който засадиха на 107 декара площ вместо на 54 декара, както беше по плана. Редовно го окопаваха и пръскаха и ето, че трудът им не отиде напразно. Тютюневите стебла избуяха над коляно. Първите листа станаха за бране.

От два дни, още в ранни зори, жените от двете бригади на Иван Колев и Йордан Георгиев, нарамили панери се отправят към тютюневите блокове. Бригадата на Иван Колев вече суши първите 720 низи тютюн, а тютюноберачите от първа бригада на Йордан Георгиев нанизаха 430.

Беритбата на тютюна продължава.

Йордан ГЕОРГИЕВ

Студентски бригади от Висшия финансов и стопански институт — Свищов са в помощ на кооператорите за бързото прибиране на богатата реколта.

НА СНИМКАТА: Студенти работят на зърнената площадка в с. Първомайци.

Ел. РАШКОВА

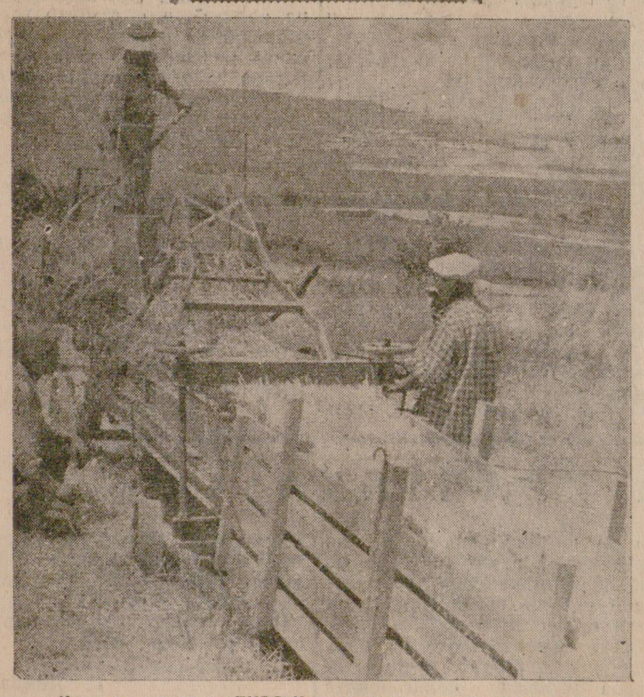

Кооператорите от ТКЗС Кесарево се отнасят еднакво както към прибирането на зърното, така и към сламата. Овършаната слама при разделната жътва своевременно се извлича от блоковете и прави на шири, а друга част пък се балирва.

Тази нова балировачна машина, неизползувана преди от стопанството сега е вече пусната в действие от Кою Недев Дончев.

Снимка: Д. Бурнев

Благодатен труд

Жътвата в с. Върбица е в разгара си. Едновременно с това се прибира и сламата. Миналата година грижите за нея бяха недостатъчни, поради което през дългата и студена зима това се почувствува много силно. Сега по складирането на сламата работят само опитни кооператори. Наред с това прави се всичко възможно и за доброто изсушаване и прибиране на повече сено. Кооператорите от полевъдните бригади дообират ягодите, берат зелен боб. Всяко звено е набрало по 3—4 тона, който е предаден на консервните предприятия за преработка.

Не спира работата и в зеленчуковите градини. Тук силите се хвърлят за бране и манипулиране на домати. Всяка от четирите зеленчукови градини има по 40 декара с домати, които сега бързо зазряха и от тях ежедневно се берат по 15—20 тона. До 1 юли от селото са изкупени над 100 тона домати.

Но засухата се посреща с тревога. Вече започна поливката на пролетниците. Царевицата в „Равнището" и захарното цвекло в „Поповите ливади" са поляти. Вземат се мерки поливането на културите да се извършва денонощно. Наред с това трактористите орат площите, освободени от есенниците. Изорани са и подготвени за сеитба на втори култури над 400 декара. Предвижда се да се засадят по 100 декара с късни домати, целина, зеле, картофи и други.

Добри грижи се положиха и за отглеждането на лозята, които са отрупани с реса. Според думите на лозарите Петър Койчев и Аврам Петров, такава реса лозята не са имали друга година.

Нито една работа не търпи отлагане. Затова върбичани бързат и няма да изостанат. Благодатен труд кипи сега навсякъде в полето.

Димитър ГАБРОВСКИ

Достоен рапорт

На колектива на монтажния район в Г. Оряховица беше възложено енергооборудването на седем големи напоителни системи и 58 помпени станции, намиращи се на територията на 5 окръга. Когато даваха обещания работниците решиха, да завършат всички обекти преди срока. Те удържаха на думата си и завършиха елпроводите за напоителните системи „Стражица" и „Дойренци" 65 дни преди срока. Електропроводът за голямата напоителна система „Карабоаз" в Плевенски окръг бе завършен с 10 дни преди обещания срок. В срок бяха завършени монтажните работи на други системи.

През шестмесечието монтажниците прокараха 57 км елпроводи за високо напрежение. При обещание да предадат обектите 140 дни преди срока, те ги предадоха 155 дни, а вместо планираните 58 помпени станции предадоха 70. Само надплановото строителство възлиза на един милион и 500 хиляди лева.

Николай БОЖКОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" — Г. Оряховица

СЪС СЪЩИТЕ ХОРА — ДВОЙНО ПОВЕЧЕ

През 1962 година, поради засушаването, в нашето ТКЗС извършихме първо поливане на 48 878 декара площи, втора поливка на 16 024 декара и на 4000 декара дадохме трети път вода. Това бяха есенници, пролетници и втори култури. Организацията беше такава, че в сравнение с други години напоихме три пъти повече площи. Благодарение на това резултатите бяха добри. При план 5 184 000 лв ние произведохме продукция за 5 339 000 лева.

През миналата година всяко от нашите села имаше по един завеждащ водоползуването, а към всяка бригада изградени поливачески групи с по 12 човека. Групите се оглавяваха от най-опитния поливач (вададжия), който отправяше водата. За да обучим хората, още през зимата с тях проведохме курсове, на които опреснихме знанията им и ги запознахме с новата поливна техника. Групите работиха през цялото лято, а в напрегнатите поливки на работа се включиха цели звена кооператори, служители и други. Работата на всички се ръководеше от поливаческите групи, които се разпределяха така, че да не остават за самостоятелна работа незапознати хора. Така постоянните групи поливачи помагаха на другите и същевременно им предаваха своя опит.

За да може поливките да се извършват денонощно, нощният труд на поливачите се заплащаше с 25 на сто увеличение. Бяха определени и натурални възнаграждения за кооператорите, участвували в поливките. При преизпълнение на плана на бригадата за царевицата, съобразно вложения труд на поливачите, трактористите и кооператорите се даваше определен процент. Например, при изпълнение на плана от 450 до 500 кг царевица се даваше 5 кг, а от 500 кг нагоре — 10 кг и т. н. Материалната заинтересованост спомогна не само да се полеят повече площи, но и качеството да е по-добро. Миналата година бяха усвоени и нови 5000 декара поливни площи, намиращи се над каналите и местата, където не можеше да се подава вода. Тук използувахме главно дъждовалните инсталации ДИ-600, ДД—45, „Тунджа", „Марица" и др. С тях редовно изтласквахме вода на 500—700 метра над каналите. По този начин поливахме захарно цвекло, царевица и други. Особено похвална беше работата в с. Водолей, където усвоихме 1000 декара такива площи. В пресечени местности, за подаване на вода използувахме тръбопроводи. С тяхна помощ втора и трета бригади в Ресен, с бригадири Богдан Табаков и Георги Караиванов, поляха двукратно 900 декара.

От опит в селата Дичин и Ресен знаем, че с поливаческия инвентар като тръбопроводи, кутии и сифончета производителността на труда при поливането се увеличава два пъти. Това ни накара да направим повече. И през последната зима в проведените курсове беше наблегнато именно на поливаческия инвентар и внедряването на новите почини. Изучен бе опитът на първенците. Предвиди се по-добра подготовка на почвата и през това лято резултатите са повече от радостни.

Производителността на поливачите сега е увеличена два пъти. Опитът за поливане с поливаческия инвентар вече се прилага широко в цялото стопанство. Само за два дни ние поляхме около 1200 декара царевица, 500 декара захарно цвекло и други. Организираме денонощно поливане, като изграждаме три смени. А с оглед да се създаде по-добра материална заинтересованост с решение на управителния съвет от 1 юли се установи на една поливна норма да се дава допълнително възнаграждение по 2 кг царевица. За нощните поливки това количество е три килограма на норма. При изпълнение на една поливна норма захарно цвекло ще се дават по 100 кг резанки.

С тази организация сега със същия брой хора ние имаме възможност да полеем двойно повече площи.

Петър ВАСИЛЕВ
гл. агроном на ТКЗС „Път към комунизма" Ресен
чрез Обществената редакция на в. „Борба"

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи към 4 юли 1963 година

ГКЗС и ДЗС	Жътва на пшен. в %	Сеитба на II култ. %	Полята царевица в %
1. ДЗС — Свищов	57,5	—	2
2. Обединение	45,8	11,3	34,7
3. Д. Оряховица	40,6	15,9	8,3
4. Поликраище	40,1	12,4	3,1
5. ДЗС — „Совата"	38	10	—
6. Масларево	37,4	12,9	26,6
7. Овча могила	36,9	—	10,7
8. Морава	33	5,7	70
9. Караисен	31,4	2,1	22,2
10. Павликени	28,7	1,8	24,5
11. Ресен	28,7	21,6	19,5
12. Върбовка	24,2	4,3	6,3
13. Джулюница	20,9	30,6	10,5
14. Драгомирово	20,4	8,2	18,5
15. П. Сеновец	18,7	25,8	12,9
16. Г. Студена	17,5	—	14,5
17. Долна Липница	17,2	78	19,8
18. П. Тръмбеш	16,8	15	32
19. Алеково	16,4	—	65,3
20. Михалци	15,5	10,6	6,6
21. Церова кория	13,4	18	—
22. Дъскот	12,6	—	5,4
23. Страхилово	11,1	1,3	6,5
24. Лясковец	10,7	18,2	0,5
25. Бяла черква	9,3	6,8	11,6
26. Стражица	9	22,6	0,4
27. Кесарево	8,7	13,3	—
28. Драганово	8	26	2
29. Ореш	7,2	—	100
30. Камен	6,7	17,9	4,7
31. Самоводене	6,1	34,2	6,4
32. Сухиндол	4,1	31,2	17,2
33. Козловец	3,1	10	—
34. Килифарево	1,9	16	—
35. Асеново	1,7	2,8	14
36. В. Търново	0,4	6	—
37. Златарица	0,3	—	—
38. Сушица	—	19,3	—
39. ДЗС—Лясковец	—	—	2,3
40. Балван	—	5	—
Всичко за окръга			
ТКЗС	15,9	13,6	14,4
ДЗС	45,2	8	2,1

СТО ПРАВЯТ — ЕДИН РАЗВАЛЯ

Още през месец юни ръководството на пристанище — Свищов взе всички необходими мерки, за да създаде добра организация по време на износа на пресните и преработени плодове и зеленчуци.

Дойде и денят, когато трябваше да се види кой как се е подготвил по-организирано, по-качествено и по-бързо да изпълни задачата.

На 2 юли на Свищовското пристанище пусна котва първият съветски шлеп. Пристанищното ръководство взе всички мерки той навреме да бъде натоварен. Всичко вървеше по предвидения график. Работата тръгна много добре и организирано, но... докато тръгна тя спря.

На 3 юли пристигат 6 вагона за разтоварване. Непрекъснато диспечерското ръководство на пристанището иска от гаровото диспечерско ръководство да подаде на пристанището вагоните за разтоварване. Отговарят ни „нямаме възможност", „композираме влак", „гарата е претоварена" и др. През това време чакат работници, кран. На шлепа изтича времето а след него идва друг шлеп по график, на когото срокът за натоварването започва да тече непосредствено след пристигането му.

Цели 8 часа вагоните стоят на коловозите при товарна гара Свищов и чак в 12 часа се отправят за пристанищните коловози. Ако вагоните пътуваха, щяха да преминат стотици километри, ако бяха дадени на време за разтоварване щяха да бъдат наново натоварени с други стоки и биха отпътували навреме от гара Свищов.

Оказа се, че тясно място се явява жп маневрата в гара Свищов която не може да осигури навреме подаването на вагоните на пристанищните коловози.

На практика се получава така, че това, което правят стотици се проваля от един.

А. ПАТЛОВ

ЗА УДОБНИ И ЗДРАВИ ПЪТИЩА

Общата дължина на шосейната мрежа в нашия окръг възлиза на 1549 км. През последните 18 години значително се увеличи и подобри нейното качество. Пътищата с паважни настилки се увеличиха над 9 пъти. Направени са 274 км асфалтови настилки, за каквито преди и дума не можеше да става. Паралелно с полагането на трайните настилки се извърши реконструкция на шосейните артерии В. Търново—София, В. Търново — Русе и други. Тези пътища в основни линии задоволяват нуждите на разрастналия се автомобилен парк.

Тежките товари и високите скорости, които са характерни за съвременния транспорт и големият автомобилен парк в окръга подлагат на все по-интензивно износване пътните настилки. Затова поддържането на пътната мрежа не е сезонна и кампанийна задача, а основно и постоянно задължение на всички работници от Окръжно пътно управление. Изминалата тежка зима причини сериозни повреди на пътната мрежа в окръга. Засегнати бяха както трошенокаменните, така и трайните паважни и асфалтирани настилки. Сега се вземат мерки за окончателното им укрепване, но те не са достатъчно експедитивни. Нерадостен е фактът, че на територията на окръга има доста лоши участъци от основната шосейна магистрала София — Варна. В много лошо състояние е и шосето Г. Оряховица — Златарица. Това пречи на правилното движение на автотранспорта и трябва час по-скоро да бъде отстранено.

Работниците от Окръжно пътно управление през тази година изграждат над 50 км асфалтови пътища между П. Тръмбеш — Обединение и Драганово — Камен, които имат голямо стопанско значение. Сега с помощта на местните народни съвети се подобрява и качеството на пътищата Павликени — Вишовград и Павликени — Върбовка — Бутово. В досегашната работа по строежа на тези шосета за пример може да служи отзивчивостта на населението, което влага доброволен труд.

Навсякъде, както стопанските организации, така и населението са заинтересовани да има удобни и здрави пътища. Тяхното поддържане и разширяване осигурява бърз и евтин автотранспорт, създава условия за икономия на средства и време. Затова от голямо значение в поделенията на пътното управление е да има по-оперативна организация на работа за бързо отстраняване на повредите и изпълнението на поставените задачи по строителството на шосейната мрежа в окръга.

НАШИЯТ репортаж

Пътищата се завършват тук

АСФАЛТИРАНИЯТ път е мечта за всеки шофьор и пешеходец. Движението по него е леко и плавно, даже когато има много завои и се върви нагоре. А когато е равно, и особено след преминалия летен дъжд — хубавият, майсторски изпипан път прилича на огледало. Тогава се виждат и най-незабележимите грапавини по повърхността. В тях водата блещука...

По такова шосе се стига край с. Шереметя под една дъговидна арка, на която има надпис „Окръжно пътно управление — асфалтова база".

— Направата на пътищата се завършва тук, — ще ви кажат работниците. Разбира се те си думи не могат да се възприемат в буквалния смисъл, защото те се започват и завършват на десетки километри от базата.

* * *

ПО шосето Полски Тръмбеш — Обединение — Павликени, 10-членната група от комплексната бригада на Цоню Йорданов, разстила с греблата току-що изсипаната топла асфалтова смес. След това финно я заглаждат с мастара. Със задавено пъшкане и изтежко след тях преминава 10-12-тонен валяк. За да се уплътни много добре положената настилка, трябва на всяка точка той да мине 5-6 пъти. От това и от материала зависи здравината на пътя. Тя се изковава от бригадата, която сега е в базата. Майсторите на пътя на всеки 2-3 седмици сменят работните си места. — работят в базата, където се подготвя материалът, а и на самото пътно платно. Така по-добре чувстват пулса на пътното строителство.

* * *

ТОЗИ ДЕН беше много ветровит и прикапваха тежки дъждовни капки. Инсталираните вентилатори край машините не можеха да изтласкват каменния прах. Той на облаци се въртеше над хората. С помощта на малки зелени маски те продължаваха да пълнят вагонетките с готовите фракции (различните едрини на каменния чакъл).

По-спокойно е в каменоломната. Тук работи бригадирът Иван Николов — носител на значката „Отличник" на Главното управление на пътищата, — стар майстор в разкриването и разработването на каменните кариери. Сега на помощ е и техниката. До него постоянният ударник Георги Йорданов с пистолета пробива дупки за взривяването. Мускулите му спират да трептят, само когато поставя нови по-дълги стоманени компресьорни бургии.

— Ако за ръчно разбиване на камъните трябва да се бие по най-слабото място, то за механизираното трябва да се търси най-здравото — обясняват миньорите.

Откъртените гранитни късове се товарят на вагонетки и превозват до каменотрошачките, изработени от ДМЗ „Червена звезда". Тук по-нататъшната обработка на материолите се поема от фракцаджийската бригада на Люцкан Лефтеров. Тя осигурява добива на три вида фракции. На ден могат да осигуряват до 80 куб. метра. А когато се инсталират дрезинки с по 5-6 вагончета и няма да има като сега изчакване, производителността им ще се увеличи...

Чакълът от ръчните колички се изсипва в асфалтосмесителя. Той се примесва с тях и към него от голямото 700-тонно хранилище се прибавя 24 кг битум. След като се загреят до 160 градуса може да се каже, че асфалтовата смес е вече готова. Тя се изсипва в самосвалите и се отправя за пътните обекти, за да бъдат завършени шосетата...

* * *

И ТУК СРЕД лятната жега цари едно ежедневие, което малко познаваме. Хората превръщат старите пътища на окръга, по които са кънтяли стъпките на историята, в нови, достойни за годините на социалистическото строителство... Годишната програма от 10 000 тона само за три месеца е изпълнена над 50 на сто. Тяхно дело са новите 10 600 кв. метра в П. Сеновец, 6200 в Лясковец, 5500 в Дебелец...

А когато бяха призовани да се притекат в помощ на селското стопанство, работниците от базата веднага заминаха за селата. Те направиха 7 декара зърнени площадки на ТКЗС в с. Поликраище, над 5 декара в с. Обединение и в други стопанства. На нови асфалтирани хармани ще се подсушават златните зърна от кооперативните ниви.

* * *

ВЪРИВОВЕ огласят цъфналите поляни край Шереметя. Трещят каменотрошачките, които замениха веднаж завинаги чукането на камъка с ръка. Димят казаните пълни с битум. Самосвали откарват асфалтовата смес по пътните строителни обекти. Трудът на тези хора прави възможно плодовете от градините на окръга да стигат до трудещите се такива каквито са отхъснати...

М. МАНОЛОВ

ЗА БОЕВА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА ПРЕЗ ЛЯТОТО

СЕГА СА ДНИ на най-усилен труд в ТКЗС и ДЗС. Трябва денонощно да се работи, щото едновременно с жътвата и вършитбата да се осигури засяване на вторите култури, отглеждането на пролетниците и подготви достатъчно силаж и сено за добитъка, да не се пропуска нито ден за напояването на повече площи с пролетни и втори култури.

За изпълнението на тази задача голямо значение има политико-разяснителната работа, която вършат партийните организации за разгръщане на социалистическото съревнование и за пълното мобилизиране на силите на хората.

Сега партийните комитети и организации следва да пренесат цялата масово-политическа работа на полето. Там, на работните места, кооператорите, работниците от ДЗС и механизаторите трябва да обсъждат предстоящите производствени задачи, да отчитат резултатите от своя труд и съревнованието, да се информират за успехите на другите, за текущите международни и вътрешни събития.

В това отношение повечето общински партийни комитети и първични партийни организации вече имат опит. В редица стопанства на полето бяха разгледани измененията на нормите и решенията на управителните съвети на ТКЗС за допълнително и премиално заплащане. На полето агитаторите разказаха подробно за поощренията, които ще се дават за навреме и висококачествено извършена работа.

Миналата година, някои общински партийни комитети, като тези в Масларево, П. Сеновец, Поликрайще, Павликени и други, по време на жътвата осигуриха почти ежедневно запознаване на кооператорите и механизаторите с последните и най-важни събития у нас и в света. Това те вършеха посредством агитаторите и четци през почивките. Така работят те и през настоящата година.

Много добре е организирана, например, политическата работа сред кооператорите в с. Поликрайще. Тя почти изцяло е пренесена на полето. Голям е интересът тук към отчитане на съревнованието, което става всеки ден, между механизаторите. Резултатите се съобщават вечер по РТВ, а на другия ден отговорни другари отчитат на полето при хората. Там се връчват наградите — преходно червено знаме и по 10 лева на първенец комбайнер, спечелил три дни поред първенството. Освен тези награди управителният съвет има решение за следните награди: на първенец комбайнер през цялата кампания — екскурзия в СССР. Екскурзия до СССР ще се даде и на първенец шофьор, извозил най-много тонкилометри. Почти така е организирана работата и в с. Ресен, Д. Оряховица, Морава и други.

Правилно ще бъде управителните съвети на ТКЗС, които нямат още решения за такива награди да се занимаят с този въпрос и го решат. Съревнованието те трябва да отчитат не само по ожънатите декари, а и по ниска жътва, най-малко разпиляно зърно, правилно подреждане на сламата в края на блока и пр.

За разгаряне на социалистическото съревнование много важна роля играят местният печат и радиопредаванията. Правилно постъпват партийните комитети в Джулюница, Ресен, Масларево, Поликрайще, като организират издаването в най-напрегнатите дни по прибиране на реколтата на бюлетини, мълнии, тревоги, стършели, в които отразяват постиженията, бичуват мързела, нехайството, лошите прояви. Хубава работа могат да свършат и сатирично-сатиричните състави. Техните произведения са желани и чакани от кооператорите в бригадите на полето, зърнените площадки, пунктовете за подготовка на зеленчуци и други работни места.

Партийните комитети и първичните партийни организации особено внимание следва да обръщат и на работата на РТВ през лятото.

В това отношение е поучителен опитът на РТВ в с. Д. Оряховица. Там вечер се предава за хода на съревнованието по жътвата. Използват се рубриките „Вести от кооператива", „Нашият утринен привет" и др. Пред микрофона редовно излизат да говорят най-отговорните другари, а също и агрономите, завеждащ участъците и други специалисти.

За да не се откъсват кооператорите и механизаторите от политическия и стопанския живот в страната и света по време на прибирането на реколтата, общинските партийни комитети, първичните партийни организации и агитаторите могат да организират малки агитпунктове на полските станове на механизаторите, на зърнените площадки и на пунктовете за манипулации на плодовете и зеленчуците, като ги снабдят с вестници, бюлетини, радиоапарати и пр. Много могат да помогнат също добрите и целенасочени нагледни материали, груповото четене на вестниците и списания. Без текуща информация не бива нито ден да се остави човек на полето.

Пренасянето на цялата масово-политическа работа на полето сред хората, това сега е едно от условията за още по-активното участие на трудещите се за срочното и качествено прибиране на реколтата.

Енчо ГЕОРГИЕВ

От четири дни в помощ на кооператорите в с. Ресен се притекоха най-малките комсомолци и пионери от селото. Всеки един от тях нарежда дневно от 30 до 40 щайги домати за износ.
Снимка: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

КОМУНИСТИТЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА СТОПАНСКИТЕ ЗАДАЧИ

Задачата за увеличаване на продукцията от растениевъдството и животновъдството е била винаги първостепенна за комунистите в с. Димча.

Ето защо, партийната организация, отделните комунисти не жалят сили и време, за бързо и навременно изпълнение на всички стопански задачи. Те са разпределени на работа в почти всички отрасли.

С голям жар и ентусиазъм комунистите и безпартийните в района на първичната партийна организация се заеха на работа за провеждане в живота решенията на Майския пленум на ЦК на БКП. В светлината на неговите решения партийното бюро се занима и разгледа своята и на партийната организация и комунистите дейност. Състоя се и партийно събрание. На него бе изслушан доклад за участието и работата на комунистите по изпълнението на стопанските задачи и подобряване на партийното ръководство. С цел да се осигури по-правилно партийно ръководство и се оказва по-голяма помощ в изпълнението на стопанските задачи, на това партийно събрание бяха приети мерки. Решено бе всички комунисти, включително и тези, които работят в страничните предприятия и като служители да се включат най-малко по два дни в пръскането на лозята, за да се опазят от маната.

Обсъждането на този важен въпрос помогна. Служителите-комунисти Стефан Неделчев Керемидчиев, Йордан Ст. Вачев и Димитър Цанков освен в пряката си служебна работа, редовно участвуват в неделните дни в работата на кооперативното стопанство. Досега те са работили по над 15 дни.

И не само те. Като тях са почти всички. Едва ли има служител, който да не е взел участие в пръскането на лозята или в организираните трудови дни за окопаването на пролетниците и за навременното изпълнение на другите полски работи. Фактът, че близо 70 комунисти работят пряко в селското стопанство, говори за правилното им отношение към този отрасъл, за големите възможности задачите да се свършват навреме и добре.

Сега най-главната задача е прибирането на реколтата. Тя бе предмет на обсъждане на партийно събрание. Приет бе конкретен план за масово-политическата работа.

Партийните членове Иван Дянков и Руси Иванов Гинов не жалят сили и време и винаги бързо и навреме обслужват полевъдните и зеленчуковата бригади с камионите, на които работят като товарачи. По над 115 слънчеви дни са заработили те. Комунистът Пеню Христов Йовков пък е един от най-редовните кооператори в помощното звено, което вади камъни за варницата, участвува в печенето на варта, в почистването и облицовката на каналите. Лично той има над 120 слънчеви дни.

Със своето участие в производствената дейност на кооператива, комунистите увличат всички кооператори. Те и сега са на своя пост — разясняват и необходимостта от по-бързото и навременно прибиране на реколтата и напояването на пролетниците.

ЯКИМ ЙОРДАНОВ

В помощ на селското стопанство са и служителите от канцеларията на ТКЗС „Трифон Саралиев" — Килифарево. Марийка Кирилова Петрова и комсомолките Радка Ружева и Маринка Манева най-напред се включиха по окопаването на пролетниците, а сега в прибирането на тревния фураж.
Снимка: Д. БУРНЕВ

Велико Търново през следващите години

Какво ще представлява В. Търново след двадесет години — един въпрос, който вълнува не само жителите на града. Тук идват стотици, хиляди хора от страната, от чужбина и омаени, те напускат този прелестен град.

Затова към съвместния пленум на Градския комитет на БКП и сесията на Градския народен съвет, състояла се миналата събота, бе проявен такъв голям интерес. Основният въпрос, който обсъди пленумът и сесията, бе бъдещето на града, неговото архитектурно, благоустройствено изграждане. Доклад прочете председателят на изпълкома на Градския народен съвет инж. Харалампи Куцаров.

Наред с проблемите за генералния план и вонирането на градската територия, извънградския транспорт и вътрешно градските комуникации, промишлените зони, голямо внимание бе отделено на градоустройствения план на града, на запазването на онова, което привлича хилядите гости и оставя у тях незалечими спомени.

Разработено и утвърдено е градоустройственото решение на кв. „Толбухин". Тук ще се създаде един съвременен, модерен квартал. Добре е решен и въпросът за свързването на парка с бъдещия парк в района на старите гробища. Решена е по пътя на ревизията и застройката на улица „Васил Левски", която започва да се изгражда през настоящата година.

Но наред с успешното решаване на много проблеми се допускат и слабости. Съществени слабости са допуснати и в строителството и архитектурата на новата част на града — недобрия градоустройствен план, архитектурни несполуки. Все още се правят груби парапети на балконите, ниска е етажността на много сгради. Несполуки има в колоритното оформление. Но най-сериозен си остава проблемът за качеството на строителството.

По доклада станаха оживени разисквания, съветници говориха по повдигнатите проблеми, направиха ценни предложения.

Секретарят на градския комитет на БКП Димитър Петров заяви, че целта, която си поставяме е осъществима. Ние трябва да се отнасяме много творчески до всичко това, което историята е оставила. То трябва да бъде запазено.

В архитектурното изграждане на града дял имат и проектантите. Те проявиха голямо разбиране на някой въпроси. Но за неблагополучията, които има при изграждането на някои сгради те имат дял. По-нататък в изказването си др. Петров се спря на жилищното строителство в града.

Сесията прие решения.

СТРОИТЕЛСТВОТО ДА Е КАЧЕСТВЕНО

В края на юни Градският народен съвет в Г. Оряховица проведе редовната си сесия. На нея бяха разгледани архитектурни и градоустройствени въпроси на града.

Др. Цанко Ненов, председател на Градския народен съвет подчерта в доклада си, че строителната организация не изпълнява в срок поетите ангажименти и не предава за ползуване навреме жилищните сгради. Все още няма подобрение в качеството и се допускат много недостатъци.

Изказалите се съветници посочиха много грешки и слабости в строителството, които още съществуват. Изнесени бяха конкретни случаи на лоша зидария, мазане, врати, дюшемета и др. Предложи се, този който е допуснал лошо качество да го поправи за своя сметка.

Докладът, изказванията и приетите решения бяха насочени към подобряване на работата в строителството.

Ив. Джипов
от обществената редакция на в. „Борба" Г. Оряховица

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

Една забравена тема

В голямата изгода от комплексното отглеждане на царевицата, захарното цвекло, слънчогледа и други са убедени всички ръководители на ТКЗС и специалисти в окръга. Положителните успехи, постигнати през последните няколко години потвърждават това.

Редно е редколегиите на многотиражките в кооперативните стопанства да не изпускат тази важна задача, а всестранно да отразяват не само успехите и слабостите, но и да обменят положителния опит и достиженията на най-добрите.

Прегледаме ли обаче, излезлите през тази година броеве на **„Димитровски завет"** в Карасен и **„Росишка долина"** в Сухиндол виждаме, че въпросът за комплексната механизация е забравена тема. И **„Димитровски завет"**, и **„Росишка долина"** за първото полугодие не отделяха достатъчно място. В някои отделни материали, като например „За да станат думите дела" от Велико Рафаилов в бр. 7 на „Димитровски завет" и други, или само се споменава за комплексните звена или се говори за значението на окопаването и прибирането на реколтата, без това да се свързва с механизацията. В района на стопанството в Карасен има шест комплексни бригади. Наред с недостатъците, те имат и добри успехи. В съревнованието между тях се определят първенци. Защо тогава редколегията на „Димитровски завет" с помощта на специалистите не се заеме да посочи грешките, да разкритикува ония, които допускат брак при окопаването или прибирането хляба на народа. Ако редколегията постави началото на една постоянна рубрика за комплексната механизация, тогава ще намерят и автори и място за информации, за очеркови скици на изтъкнатите механизатори.

Обща слабост и за двете многотиражки е, че по страниците им не се срещат имената на специалистите. А тяхната дума, особено сега, е много ценна.

И двете многотиражки все още се задоволяват с издигането на лозунги „За повече хора на полето", а в същото време забравят да пишат за комплексната механизация като главен резерв за увеличаване производителността на труда и поевтиняване на доматите, царевицата, гроздето и пр.

СПОКОЙНИ СА МАЙКИТЕ

Сякаш че не бе много отдавна. През най-големите горещини в селото, по улиците в пепелта играеха най-малките граждани.

А сега. Няма я вече тази картина. Друго е детството на най-малките.

От няколко дни и в с. Овча могила започна да работи детската градина. Посещават я 135 палавници. По-голяма част от тях са деца на кооператори. Спокойни са майките. Пет възпитателки, пет прислужнички и четири готвачки се грижат за рожбите им.

П. Панчев, дописник

НА ПРАКТИКА

С голямо желание курсистите от I-ви курс при Строителния техникум във В. Търново усвояваха материала по водно строителство.

И ето, че дойде време да приложат наученото на практика. От известно време те са на реката — съставят проекти за корекция на определен участък от коритото. С жалони, лопати, нивелири, те идват рано сутрин на обекта. Задачата никак не е лека.

Под ръководството на инж. Попов отличникът Антон Антонов разбива полигоновите криви. Георги Дончев, Вера Обрешкова и Генчо Христов снимат напречните профили. Величко Колев определя котото на водното ниво. Още малко работа по изчисленията и проектът ще бъде готов.

Г. Димов
дописник

С ВЕНЕЦ ОТ ТРУДОВИ ДЕЛА ЩЕ ОТГОВОРИМ

ПЪРВОСТЕПЕННА задача, която стои и ще стои пред нас, това е задачата за зърнения проблем и особено увеличаването на производството на царевица. За нашето кооперативно стопанство се предвижда добивите да нарастнат както следва. От 200 кг през 1962 г. на 500 за 1965 г., 1000 за 1970 и 1200 кг средно от декар за 1980 година. Голяма задача. Как ще бъде осъществена? Преди всичко чрез разширяване на механизираната обработка, увеличаване на поливните площи и подобряване обработката на почвата, торенето на посева и пр. Но тези задачи изискват да се заемат с тях и повече млади кооператори и механизатори. И това нашите младежки бригади.

Тази година ТКЗС в с. Стражица обработва 5500 декара царевица. От тях младежката тракторна бригада отглежда 3500 декара. Досегашните резултати обаче не радват. Миналата година по примера на прославения в цялата страна млад тракторист Асен Кръстев от с. Капитановци, Видинско, който от обработваните 1000 декара царевица получи по 1013 кг зърно от декар при себестойност 0,03 лв на един килограм, работи и младежкото звено за комплексна механизация в Стражица. Но то обработва само 200 декара, а средният добив, който постигна бе 493 кг при себестойност 0,08 лв. Крайно не достатъчно. По-добри резултати постигна младият механизатор Стефан Русев, който също работи по почина на Асен Кръстев.

КАКВО Е НУЖНО? Дружеството на Комсомола при МТС да поведе борба за снижаване себестойността на царевицата. Това то ще постигне, ако механизаторите се заемат с обработката на по-големи площи царевица и получат високи добиви със същите или с по-малко разходи.

По техните сили е обработването на всичката царевица в ТКЗС. Дружеството на ДКМС, обаче, ще трябва да организира кръжок по изучаване опита на първенците, а специалистите да разяснят най-ефикасните агротехнически изисквания при обработката на царевицата.

САМО С УВЕЛИЧАВАНЕ механизацията, обаче, ние няма да решим въпроса за зърнения проблем и по-конкретно за повишаване добивите от царевицата. Решаваща роля в тази насока ще играе напояването. В нашето кооперативно стопанство през тази година ще бъдат поливани 12 000 декара, а през 1980 г. поливните площи ще нарастнат на 25 000 декара.

От септември миналата година общинската организация на Комсомола активно участвува в мелиоративното строителство. Изградена бе младежка бригада. Нито студът, нито снегът беше в състояние да спре младите мелиоратори.

Звеното на Руси Стоянов работи и трите смени под развитото знаме на бригадата. То отработи общо 326 човекодни. Земните работи, които извърши ръчно, възлизат на 2320 куб. метра. Средната заработка през трите смени за звеното е 8.36 лв. на ден. Много справедливо звеното на Руси Стоянов бе наградено с вимпела на ЦК на ДКМС, а звеноводът с „Народен орден на труда" — бронзов и карта за международен младежки лагер.

С усилията на всичко Стражишката напоителна система беше изградена и още в края на май официално открита. Сега обаче стои въпросът тя най-добре да бъде използувана. И ето, в това отношение, ние почти не сме направили нищо. Още по време на трите смени можехме да организираме курс за поливачи, да подготвим помпиери. А това не сторихме. Това трябва да направим още повече, че през идните години хидромелиоративното строителство в нашата община ще се увеличи.

След Деветия конгрес в нашата общинска организация се извърши огромна работа в помощ на Партията за подем на нашето животновъдство. Общинският комитет и дружествените комитети на ДКМС проведоха голяма организаторска и политическа работа сред девойките и младежите, в резултат на което във фермите на нашето стопанство значително се увеличи броят на младите животновъди. Сега в животновъдството работят 59 младежи. Гордост за общинската организация е младият овчар Юсеин Кусалиев, младият кравар Георги Митрев и др. Трябва обаче да подчертаем, че се забелязва един отлив на младежите и девойките от фермите. Особено на средностите. От 12 младежи със средно образование, завършили през миналата година, само една — Стоянка Борукова сега работи в животновъдните ферми. Кой е причината? До известна степен тя е в тежките условия, които съществуват във фермите, липсата на механизация. От друга страна самата механизация пък изисква хора с по-голямо образование.

Наша задача е да организираме така работата, щото всички млади животновъди да изучат наличната и внасяната техника. Дружествените комитети при ТКЗС ще трябва да осигурят участието на всички млади животновъди в комплекса „Млад механизатор". На първо време Общинският комитет и дружественият комитет на ДКМС при ТКЗС в Стражица ще трябва да изпратят младежи и девойки в свинефермата, където механизацията ще навлезе най-бързо. Те трябва предварително да бъдат обучени, както за работа с механизацията, така по икономическите показатели — да могат да пресмятат, колко продукция произвеждат, на каква цена и т. н.

Техническият прогрес решително навлиза в селското стопанство. Все по-голяма част от селскостопанските работи се извършват механизирано. На 53 машини работят млади механизатори. В нашето стопанство автомобилният транспорт заменя близо 800 волски и конски коли и толкова впрегачи. Кой стои зад воланите? Пак младежите! С курсовете за трактористи и комплекса „Млад механизатор" ние подготвихме доста другари. Но можем ли да бъдем доволни от постигнатите резултати? Не. Има курсисти и те не са малко, които не се подготвят старателно. А така ние не бихме изпълнили задачата за 3—4 години младите кооператори да се научат да управляват по една селскостопанска машина. Ето защо и по отношение на тези въпроси Общинският и дружествените комитети в района има върху какво да се позамислят. И те вече правят това.

Комсомолците от нашата община сме решили твърдо с венец от трудови дела да отговорим на решенията на Десетия конгрес на ДКМС.

Д. ДИМИТРОВ
секретар на Общинския комитет на ДКМС — Стражица

НЯКОИ ВЪПРОСИ ПО АСОРТИМЕНТА В ЗАВЕДЕНИЯТА ЗА ОБЩЕСТВЕНО ХРАНЕНЕ

. . . „все по-пълно и по-изискано да се задоволяват нуждите и вкусът на трудещите се“.

Т. Живков

Разнообразяването на асортимента от кухненска и сладкарска продукция и напитки в заведенията за обществено хранене е един от основните въпроси в този сектор. С неговото разрешаване все по-пълно се задоволяват растящите потребности на населението от различни видове ястия и напитки. Този въпрос е тясно свързан с потребителското търсене в общественото хранене. Познаването и изучаването на потребителското търсене играе решаващо значение в практическата дейност на заведенията за обществено хранене.

Разнообразието на менютата в заведенията за обществено хранене трябва да бъде както разнообразие в продуктов състав (по вид на ястията) и по специално месни и безмесни ястия, а така също и разнообразие по технологична обработка (варене, задушаване, пържене, запичане, печене), по вкус, цвят и т. н.

В ресторантите, гостилниците и закусвалните в гр. В. Търново малко се продават безмесни ястия. Повече от заведенията се ориентират към ястията с месо, които представляват средно 80 и повече процента от вторите порции в заведенията. Безмесните ястия са източник на белтъчини и особено на витамини и минерални соли, които са абсолютно необходими за човешкия организъм. Научно обоснованите норми за хранене изискват 50 на сто отдневно приеманата храна да бъде от растителен произход. В нашата страна се отглеждат най-различни зеленчуци и плодове, които най-широко могат да се използват в общественото хранене. От тях могат да се приготвят голям брой безмесни ястия, без които ще се внесе необходимото разнообразие в храната. Особено сега в сезона на зеленчуците и плодовете.

Например на 30 май т. г. в ресторант „Млада гвардия“ в Търново в менюто фигурираха два вида безмесни ястия — фасул яхния и тиквички със сос. Не е по-добро положението и в другите заведения за обществено хранене в града.

Някои от заведенията не произвеждат достатъчно безмесни ястия по асортимент и брой порции. От някой вид ястия то произвеждат в съвсем ограничено количество, което се привършва в първите минути след започване на сервирането. По този начин техните ръководители нагласяват задължителния асортимент-минимум. Не всички ръководители на заведения правят и това. Основна причина за недостатъчното производство на безмесни ястия по асортимент и брой порции се крие в тяхната висока трудопоглъщаемост (около 1,5 пъти повече отколкото месните ястия) и ниска цена — три пъти по-евтина от ястията, приготвени с месо. При заплащането на труда се има предвид стойностното изражение на продукцията, т. е. липсва материална заинтересованост. Въпрос, върху който трябва да се помисли.

В заведенията се чувствува, макар и до известна степен, липса на разнообразие и в месните ястия. Майсторите готвачи отбягват по-трудоемките ястия. Те се ориентират към по-леките. Например, не приготовляват кюфтета на скара, а кюфтета пържени, защото като не се продадат на другия ден ги приготвят в други ястия — кюфтета със сос, мариновани и т. н. Това е неправилно, но се е случвало.

Не е без значение и въпросът, че към закуските на скара се предлагат на клиентите много бедни гарнитури — зелена салата с две-три парчета краставици (например в закусвалня „Пирин“ и шкембеджийница „Здраве“). Особено това се случва, когато заведенията имат много клиенти или привършват работа. Гарнитурата няма за цел да играе ролята на салата, а да допълни в багрилно, ароматично, вкусово и общохранително отношение основния продукт на ястието. Например месото, което е богато на белтъчини и мазнини, а бедно на витамин „С“ и багрилни вещества, трябва да се допълва с продукти, богати на въглехидрати — ориз, грах, картофи или на витамин „С“ и багрилни вещества: салати, моркови, лук, чесън и т. н.

Преди известно време радио София периодически проведе няколко предавания „Защо изчезнаха от заведенията българските национални ястия“. Това е един хубав почин, който би спомогнал за обогатяване на асортимента в заведенията. Нашата стара национална кухня е успяла да съчетае идеално най-различни продукти и подправки и по този начин са създадени неповторими по своите качества ястия.

Уместно беше преустройството на някои гостилници в града ни в закусвални и откриването на шкембеджийница. Закусвалните трябва да разполагат с по-богат асортимент. Би било хубаво сутрин да се продават най-различни сандвичи от колбаси, хайвер, топли кремвирши и др. В много градове това вече е въведено отдавна. Преди известно време сандвичи от колбаси се продаваха в сладкарница „Волга“, което беше посрещнато от гражданите със задоволство, но тяхната продажба беше прекратена. Многото екскурзианти и граждани биха посрещнали продажбата на разнообразни закуски с голямо задоволство.

Много от тестените закуски, които се продават в сладкарниците, не са качествени. Понякога баничките се приготвят от киризливо, недобре съхраняваро сирене. Тяхното качество трябва да се подобри също.

Прави впечатление, че в гра- се продават разхладителни пирани напитки на чаша само на едно място. Тази продажба и голямо разпространение в другите градове на страната. В тяхна пунктове трябва да се продават освен сироп и други гарани напитки на чаша, като лимонада, сайдер, сода и др.

Стопанските организации, които се занимават с тия въпроси, трябва добре да огледат работата си и да направят всичко възможно за нейното подобряване час по-скоро.

Людмил ПРАШКОВ
подавател по „Икономика на вътрешната търговия“ във ВНВУ „В. Левски“

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

БЕЗ ПЕСЕН НЕ МОГАТ

Битовият хор изнася своя концерт от местни народни песни. Наредените хористки приличат на пролетни цветя. От сцената сянаш грее слънце и се носи мирис на цъфнали лози...

Зареждат се песен след песен. Душата се изпълва с възторг, както в ранна пролетна утрин при песента на чучулига. И всяко изпълнение се изпраща с буря от ръкопляскания. „Явичарино, ъгълярино“, „Я попитайте Стояна“, „Възначил се й лелин Тодор“, „Провикнала са й Виша девойка“, „Алтън Яно буренчице“ и още много, много. . .

„Красна, прекрасна Марийна,
кан не бе цвете в градинна,
жълта-алена латинна,
да мина да те отнъсна
на налпак да те забода
У дома да те занеса,
да видят мама и тати
нанво съм либе залибил. . .
Красна, прекрасна Марийна,
жълта-алена латинна“. . .

Или пък:

„Кръстнице ле, Пено, роднина,
роднина, Пено, голяма,
Довечера, Пено, мари ша дойда
на вашата герджик седянка.
До тебе, Пено, мари ша седна,
до твойто дясно коляно“. . .

Пеят и солистките Иванка Бодурова, Вера Пайкова, Донка Влаева, и по-младите: — Цанка Пайкова, Войка Дукова, Марийка Стоянова.

Вечер на чудната народна песен!

Тя още много, много години ще звучи около нас, за да носи красота и безсмъртие!. . .

Без песни не могат. Тези, които обичат не само труда в ширните кооперативни блокове, но нашенските прекрасни песни — чисти като планински поток, свежи като балкански въздух.

Н. ТИНЧЕВ

ПРЕД СВЕТОВНИЯ КОНГРЕС НА ЕСПЕРАНТИСТИТЕ

На 3 август софийската зала „Универсиада“ ще разтвори тържествено вратите си за около 3500 участници в 48-мия Световен есперантски конгрес. Привърженициите на международния език в окръга се готвят за достойно посрещане на многобройните си задгранични приятели.

В Полски Тръмбеш още отсега се знае за гостуването на няколко чужденци във връзка с конгреса. Миланка Делинешева очаква с радост чехословашката си приятелка Павлина Яндова от Страконице. Бразилецът Амилтон Роза пише на кореспондентката си Цветана Каменова от с. Обединение, че есперантското дружество в техния град — Рио де Женейро вече е уредило специална изложба за България с получените материали и, че той с нетърпение очаква да види „страната на розите и гостоприемството“. Полският кореспондент на Калинка Бодурова от с. Полски Сеновец отдавна се е снабдил с есперантско-български речник, осведомил се е за много наши традиции и обичаи, за да може по-добре да опознае живота и хората у нас, когато дойде тук. Младият и възторжен борец за мир Оке Холмквист от Стокхолм уведомява приятелите си от Полски Тръмбеш, че освен него в България ще дойдат около 150 шведски приятели на България. Напредничавите английски учители Отох и Хилда Мелтън от гр. Гравлей на място ще видят напредъка на учебното ни дело. Полският археолог Рудолф Скорупа ще използува идването си в Полски Тръмбеш, за да види отново стария Никюп и експонатите на античната култура в Окръжния музей, да се полюбува на прелестите на втората българска престолнина.

Конгресът ще бъде едно доказателство за искреното родолюбие на нашия народ и за благородното дело на българските есперантисти.

Христо МАНОЛОВ

На телевизионния екран

Успехите на спектакъла „Анахронизми“ и неговите художествени достойнства бяха забелязани и от българската телевизия. Специална комисия присъствува на едно от представленията и реши откъси от спектакъла да бъдат предадени по телевизията.

За трети път в продължение на по-малко от три месеца самодейците-сатирици дойдоха в София, за да покажат своето изкуство, но вече не на сцена, а в студията на българската телевизия, пред зрителите от цялата страна.

Стотици граждани на В. Търново се събраха в понеделник на 1 юли пред телевизионните предаватели на читалище „Надежда“, на профсъюзния дом и на много други обществени и лични телевизионни апарати, за да наблюдават предаването.

С познатото ни актьорско умение участниците в театъра за хумор и сатира, носител на орден „Кирил и Методий“ втора степен, при образцовото читалище „Надежда“ изнесоха откъсите „Иванко“, „Хамлет“, „Змей Барянин“, „Захари Зограф“ и „Лос Трънчос“.

Великотърновци се гордеят с новия голям успех на своя сатиричен театър.

НАД 3 ТОНА БИЛКИ

Брането на билки тази година в с. Килифарево е добре организирано. Включени са ученици, пенсионери и др. Досега планът за цвят от глог е преизпълнен. Изпълнен е и планът за зеленика, белия равнец и др.

По над 300 кг набраха и предадоха и пенсионерите Пенчо Г. Видиновски, Йорданка и Пенчо Йоргови, Марин Папазов и др. Учениците от Килифарево и района всеки ден като пчелички берат билки. Отличиха се Иван Косев, Иван Монасиев, Гошо Додунеков и др.

Общо досега в Килифарево и района са събрани над 3 тона билки.

Ст. Дончев

КИЛИМАРКИТЕ РЪКОПЛЯСКАТ

С много труд, вещина котленските килимарки умеят да превтворяват обикновените нишки и прежди в красиви персийски килими, прочути не само у нас, но и в чужбина.

С интерес те посрещнаха програмата, която колективът на ТПК „Прогрес“ в Г. Оряховица изнесе специално за тях. Салонът на киното в Котел бе препълнен.

Със задоволство бе посрещната вокалната група на колектива. В „Хайдушки танц“ с много пестеливи средства самодейците възкресиха живота на хайдутите. С бурни аплодисменти бяха изпратени народните песни, изпълнени от Иван Димитров.

Със своята богата програма самодейците оставиха хубави впечатления у килимарките.

Йордан Атанасов

Първи състезания

В неделя се състояха първите плувни състезания в Павликени. Участвуваха предимно пионери. Добре се представиха Стефан Стефанов — Първо основно училище, Иванка Тодорова, Цеца Тодорова.

При мъжете се наложиха Димитър Любенов и Тодор Атанасов.

Йордан Друмев
дописник

Прояви за пример, за похвала

За човешкия живот

Районният електротехник Александър Стоянов Михайлов бе дошъл за проверка на електромера в работилницата на ДАП — клон — Елена. При изваждането му той допуска грешка. Електрическият ток го събори на циментовия под. Наблизо бе шофьорът Христо Чобанов и техникът Петко Топалов. Първият много бързо съблече горните дрехи на пострадалия и умело му направи изкуствено дишане. Петко със сила разтвори устата на Александър и едва му изтегли езика.

Грижите, които положиха Христо Чобанов и Петко Топалов възвърнаха живота на един младеж, който им изказва безкрайна благодарност.

К. Иванов

* * *

СЪРДЕЧНО БЛАГОДАРЯ!

Лети влакът от Горна Оряховица за Каспичан. Качват се и слизат пътници с куфари, чанти, улисани в своите мисли. Никой дори не забелязва транспортния милиционер. Качваме се със съпруга си от спирка Светлен, като всички останали пътници. А ето днес благодарим на старшина Иван Петров Русев от Горна Оряховица. Благодарим от все сърце на този скромен и честен служител.

Осем години нося ръчния си часовник. Беше ми така скъп. При пътуването пада в коридора на влака. Едва сутринта установих, че е изгубен. Питах в милицията в Търговище да не би да го е предал някой, но отговорът беше: „Не, проверете на гарата... може би милиционерът“! Но нима мога да кажа къде съм го загубила — във влака, рейса или по пътя за дома.

А ето другарят Русев го намира. Този честен човек веднага съобщава за изгубената вещ. Отказа да вземе и малкия подарък, който искахме да му поднесем от благодарност. Успяхме да узнаем само името му.

Благодарим ви, другарю Русев, сърдечно ви благодарим.

Тонка и Димитър Димитрови
Търговище

* * *

Похвална инициатива

Сервизната работилница при Трудовопроизводителната кооперация „Метал“ гр. В. Търново от четири дни е в селото ни. Поправят се радиоапарати, високоговорители, часовници. Работниците бързо и акуратно обслужват клиентите. Кооператорите са доволни.

Подобни инициативи са желателни и трябва да се поощряват и увеличават.

П. Прашков
от Обществената редакция на в. „Борба“ П. Сеновец

* * *

ОТ СЪРЦЕ

Завръщайки се от командировка късно вечерта на 28 юни 1963 г. оставих служебно зачислената ми мотоциклет пред дома си. Така съм го оставял и друг път при хубаво време. И вече две години никой не бе посягал на него. Но този път стана нещо, което ме изненада. Заранта бях неприятно изненадан от обстоятелството, че мотоциклетът бе изчезнал. За произшествието веднага уведомих органите на Окръжното управление на МВР — В. Търново. След около 15 минути се явих при дежурния в градското управление на МВР.

— Другарю, бъдете спокоен, мотоциклетът ви ще се намери в най-скоро време. Нашите хора вече са уведомени и го търсят — наза ми той.

Два часа по-късно, лейтенантът от Народната милиция служба „КАТ“ Михаил Садинов с чувство на изпълнен дълг ме уведоми, че мотоциклетът е намерен. Хвала на доблестните и експедитивни органи на Народната милиция.

Благодаря ви, другари от Народната милиция.

Ст. Радев
служител при Окръжен народен съвет — В. Търново

Комсомолката от Техникума по индустриална химия В Свищов Жана Николова е активна състезателка по спортна стрелба. На състезанията за окръжно първенство тя зае второ място

Снимка: Ал. ТОШЕВ

КИНО

„Черьомушки“

Когато веднъж попитали Лев Николаевич Толстой, какъв трябва да бъде по негово мнение езикът на художественото произведение, той отговорил кратко и ясно: „Езикът трябва да бъде хубав“. Също така просто може да се определи и основното изискване към кинокомедията: „Кинокомедията трябва да бъде смешна“. За съжаление до известно време това изискване се изпълняваше само понякога. През последните години нещата се изменяха. „Девойки“, „Седемте бавачки“, „Хусарска балада“ почти напълно „реабилитираха“ този труден жанр от нашето изкуство.

Сега зрителят има възможност да попълни упоменатия по-горе списък с още едно произведение. Новата цветна музикална комедия „Черьомушки“ е несъмнен успех.

„Черьомушки“ може да задоволи вкусовете на зрители с най-различни интереси. Във филма има и чудесна лека музика, и остроумен танц, и няколко очарователни песнички, които лесно се запомнят. Но преди всичко авторите на филма са се погрижили да дадат възможност на публиката да се посмее.

В главните роли участвуват известните комични артисти С. Филипов и К. Сорокин. Героинята Лида е представена от младата талантлива солистка на Ленинградски театър за опера и балет О. Зибина. Тя не случайно е поканена да играе в тази роля. „Черьомушки“ е филм-оперета или по-точно своеобразно киноревю, където музиката, песните и танците са внесени свежо и изключително ефектно. Тук пее и танцува само младежта, а и нашите си познати В. Меркуриев, Ринтеленая, Е. Леонов.

Авторите на „Черьомушки“ твърде умно и органично използват всичко упоменати художествени средства за утвърждаване на е много ценна и хуманна идея. Сюжетът е построен така, че търсенето на ключа от квартирата е същевременно и своеобразен изпитателен изпит за право да се живее в новото общество. Очарованите, които искат ключове, без да се отказали от старите си навици, не могат да издържат изпита. С тази тънка и ненатрапчива сатира е пропит всеки епизод на филма, даже ако той изглежда съвсем комичен. От обикновен строящ се квартал Черьомушки прераства в образ на нашето бъдещо общество, в което няма място за глупост, високомерие и морална нечистоплътност.

Ето как комедията може да развлича и същевременно възпитава!

Накрая няколко думи и за човека, без когото този филм не би се появил. Става дума за Шостакович. Композиторът изненада приятно поклонниците си, като дебютира в съвсем нов за него жанр. Неговата музика към „Черьомушки“ е идеална илюстрация на изискването съвременната лека музика да се създава въз основа на народните традиции и за последен път доказа колко не са прави онези, които считат, че леката музика се гради само от заимствувани синкопи и отсечен ритъм.

Б. Р. Филмът ще се прожектира от 8 до 14 юли в кино „Девети септември“ — В. Търново.

Усърдието на птицегледачите

При годишен план на ТКЗС „Пробив“ — Овча могила 1 950 000 яйца до 27 юни са събрани и отчетени 946 410 броя. На челно място е втора птицеферма в Овча могила, с бригадир Иван Пенев, която от 519 180 яйца годишен план е изпълнила 318 080. На второ място е първа птицеферма, завеждана също от Иван Пенев. При годишен план 532 900 яйца, тя е отчела 309 640 броя.

Птицегледачите от трите ферми на стопанството правят всичко възможно, за да изпълнят годишния си план.

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 8 до 14 юли следните филми: **„Девети септември“ — В. Търново:** „Черьомушки“; **„Искра“ — В. Търново:** „Гангстери и филантропи“; **„Алеко Константинов“ — Свищов:** „Девойки“, „Виелица“, „Секирата на Бандсбек“; **„Академия“ — Свищов:** „Последният пешеходец“; **„Напредък“ — Г. Оряховица:** Без вина виновни“, „Колеги“ „Повест за пламенните години“; **М. театър“ — Павликени:** „Средношна литургия“, „Козара“; **„Хр. Ботев“ — Лясковец:** „Хитър Петър“, „Край френските камини“; **„Хр. Ботев“ — Елена:** „Черната династия“, „Меч и рози“; **профсъюзно кино — В. Търново:** „На ледника Федченко“; „Растения хищници“, „От глъбините на столетието“ — от 15,30 и 18,30 часа и „Кучето Варбое и необикновения кръс“, „Ахейци“ от 17 и 20 часа.

КОНЦЕРТИ

7 юли (неделя) В. Търново — Естраден радиооркестър — София 11 юли (четвъртък) В. Търново — Естраден състав от СССР

ФУТБОЛ

„Б“ РФГ — Северна

„Доростол“ — Ботев“; „Лудогорец“ — „Венковски“; „Вълнов“ — „Етър“; „Анг. Кънчев“ — „Септември“; „Гигант“ — „Чардафон“; „Спартак“ — „Септ. слава“; „Ботев“ — „Академик“; „Локомотив“ — „Здр. Бомбов“; „Кърпачев“ — „Волов“.

ИТАЗИ НОЩ беше горещо и не можеше да се спи. Бай Колю Яваша се обръща ту на едната, ту на другата си страна, и като неможа да заспи, стана, облече се и излезе навън. Юлската нощ бе къса и след около час небето порозовя. Откъм стопанския двор замучаха кравите, откъм дългия рът над селото сърдито забръмча комбайн.

След около час се показа и слънцето и веднага започна да препича. Бай Колю въздъхна, стана, извади една кофа вода от герана, поля фитарията с люти чушлета и се запъти към канцеларията на стопанството. След като свърши това-онова, той отиде до прозореца и загледа небето.

В това време на вратата се почука, но Яваша така се бе съсредоточил, че не отговори. Чукането се повтори, а после — потрети. Бай Колю пак не отговори и зад вратата се умълчаха, но не за дълго. Не беше минало и половин час и някой предпазливо натисна бравата, открехна вратата и попита:

— Може ли?

Бай Колю мръдна мустак и кимна снизходително:

— Може!

В кабинета му влязоха агрономът, двамата бригадири и един член на управителния съвет. Те погледнаха въпросително към Яваша, но той не отмести поглед от небето, а само посочи столовете, демек казваше:

— Сядайте, без да ми пречите!

Дошлите седнаха и замълчаха, защото не искаха да му пречат. Но след време това им омръзна и дадоха знак на агронома. Той се окашля, пи от графата вода и започна:

— Ние, бай Кольо, смятаме, че поливането трябва да започне веднага. Времето е много горещо, изпаренията са големи и царевицата плаче за вода. Не ги ли полеем сега не може да чакаме големи добиви! Това е положението, значи.

Останалите кимнаха в знак на пълно одобрение и вдигнаха очи към Яваша да чуят решаващата дума. Бай Колю бавно повтори последните думи:

— Това е положението, значи. . .

— Та, това е! — повториха всички и го загледаха очакващо. Но той не ги погледна, а се наведе още повече над прозореца и замря неподвижно. В това положение той стоя дълго време и присъствуващите започнаха да се споглеждат сконфузено. През отворения прозорец влезе една едра муха и започна тъжно да бръмчи. Агрономът не можа да издържи, стана и я уби. Чак в този момент бай Колю въздъхна облекчено и се обърна към присъствуващите:

— Най-после. . . Ето го! Елате всички тук!

От далечния хоризонт на юг се показваше леката мъглица на едно анемично лятно облаче и бай Колю тържествено посочи към него:

— Ето го! Да поливаме, казвате а? Няма защо да поливаме. Има кой да полива. До довечера, ако не падне по 50 литра на квадратен метър, да не ми думат Колю Яваша. А сега, на жътва! Хайде, че закъсняхме!

* * *

НА ТОЗИ ФЕЙЛЕТОН няма да повярват кооператорите от Върбовка, Сухиндол, Бяла черква, Козловец, Самоводене, Михалци и др. Наистина, те още умуват и не почват масово поливане на царевицата, но не знаят да има в техните села такъв човек — бай Колю Яваша! И ще кажат, не се отнася за нас.

А де да знаеш, може и да е за вас!

Д. ХЕМУСКИ

ОРИ, МЕЛИ, ЯЖ!

Ето, че й дойде времето на тази приказка! Иди и попитай моя комшия, кога се сее, кога се жъне и вършее няма да ти каже. По нивите ни препускат 14 комбайна и четири виндроуера. Погледнеш сутринта — едни жита са се жлътнали шапката ти да падне, погледнеш вечерта всичко обръснато, сламата прибрана и тракторът изорал половината и фуражната царевица, втора култура, вече кълнила. Ха сега, де! Иди кажи, че оня циганин не е бил прав, гдето е рекъл — твоята е лесна: ори, мели, яж!

За някои наистина може да е лесна, но я попитайте бай Гошо от долната махала! Снощи го срещнах да тича към фурната:

— Здрасти, — рекох му аз. — Къде така си хукнал по вечеря?

— Остави се, — оплака се той. — Много работа брей! Нали знаеш, жътва е сега. И жътва и вършитба. И сеитба на втори култури и поливане. Че и окопаване. Че и бране на домати. Къде по-напред! Връщам се в къщи и почвам да тичам. Нахрани пилетата, нахрани пуйчетата, прибери гъските, подреди кравата. След това грабвай менците и тичай за вода. Донесеш водата, бягай да купиш хляб!

— А жената? — стъписах се от напрегнатата програма на бай Гошо. — Да не си я пратил на курорт?

— Какъв ти курорт!. . . Оня ден окопава памука, вчера бра домати, днес е на зърноплощадката. Утре мисля да я пратя да полива, че дават премийни!

— А ти? На захарното цвекло ли?

Бай Гошо махна отчаяно с ръка:

— Какво цвекло, бе! Где ти време за такива неща, нощес в три часа ще ставам, да ходим с Марин Винтера за риба на синия вир. След това трябва да се върна, да мина покрай личното да прекопая зелето, след това да набера люти чушлета, да прескоча до пазара в Търново, да се върна, да мина към Корията защото вчера там са намерили гъби, да се прибера, да купя хляб от фурната и да инструктирам жената за следващия работен ден! Както виждаш, нашата сега никак не е лесна!

Ганчо Чушката

ВТОРИТЕ КУЛТУРИ ЩЕ БЪДАТ ПЪРВИ ФАКТОР В СИЛАЖИРАНЕТО

Над равнината трептеше мараня, а край реката бе прохладно. Край дългия вир беше още по-прохладно и още по-приятно, защото там имаше големи върби и те правеха дебела сянка. Под тази сянка седяха няколко въдичари, ловяха риба и тихо разговаряха. Единият от тях хвърли „на дъно", легна на тревата и разтвори вестник. Тоя който беше до него каза:

— Сома сега не върви. Няма смисъл да хвърляш на дъно, защото можеш да си отидеш и без риба.

Но първият му отвърна:

— За мен това няма значение. Важното е да си прекарам някак времето през този дълъг ден, иначе много скучая.

Третият, който стоеше малко по-настрани, чу разговора и се намеси:

— И аз също скучая.

Четвъртият, който въобще не беше хвърлил и въдица, а лежеше и гледаше как се поклащат клоните на върбите, също се обади:

— Трудно нещо е човек да стои без работа. Иде ми да вържа един френски ключ на врата си и да се хвърля във вира.

Щом каза френски ключ, всички трепнаха:

— Ти какъв си по професия, бе?

— А, че тракторист съм! — рече им той и се прозина.

— Бре, — спогледаха се останалите, — че и ние сме трактористи.

Изненадата им бе така голяма, че изпуснаха въдиците и се загледаха подозрително.

— Ами какво правиш в това работно време тук, щом си тракторист! — попитаха четвъртия, а той им рече:

— Че това се отнася и до вас. Аз съм тук, защото в нашето стопанство много не си дават зор със сеитбата на втори култури и ща не ща, трябва да си клатя краката.

— Кажи-рече и нашата работа е такава! — казаха останалите. — Я да се запознаем!

Първият подаде ръка, каза фамилното си име и осведоми, че е от Обединение. Вторият направи същото и съобщи, че е от Масларево, третият беше от Драгомирово, а четвъртият от Върбовка.

— Няма да изведе тази работа нашите стопанства на добър край с осигуряването на фураж! — казаха накрая те и от скука направиха каре за белот.

Те не знаеха, че по-надолу, край реката и други трактористи от Полски Тръмбеш, Павликени, Морава, Алеково и други села на окръга, също се прозяваха без работа и се чудеха защо управителните съвети не започват сеитбата на вторите култури, докато е време.

КИТОВ

ЖИЛНАТИТЕ ОТГОВАРЯТ

Не беше много отдавна, когато изнесохме, че в с Паскалевец освен старите лозунги, изгубили своето значение, по стените не може да се прочете нищо друго. След като прочели във вестника написаното пък от нас другарите от Общинския партиен комитет в с. Дъскот взели веднага мерки и старите лозунги били заличени и на тяхно място написани нови.

До тук добре. За взетите мерки — привет! Но тъй като неотложните задачи по прибиране на реколтата напират, то ние пак подсещаме, че и новонаписаните неотдавна лозунги вече остаряват. Време е на тяхно място да се види нещо ново!

Преди няколко дни всички пчели от село Виноград напуснали кошерите си и излетели в неизвестна посока. До тяхното завръщане всички помислили, че тези насекоми искат тайно да се роят. В този момент небето почерняло. Пчелите се задали като огромен облак и с общи усилия докарали на стопаните си необходимите пчеларски пособия като например пити, скобички, тел, нуклиуси и други. Цялото село се трогнало от постъпката на трудолюбивите насекоми. Само виновните за това положение не се трогнали. По стар навик те продължили да не обръщат никакво внимание на пчеларството и да не доставят пособия за пчелните. Те дори не подозирали, че един ден пчеличките могат да влязат в тяхната канцелария и да ги нажилят здравата.

* * *

Около Окръжния музей гр. В. Търново са изложени нови експонати: един изоставен двор с претенции за градинка, един открит замърсен канал на улица „Иванка Хр. Ботева" и една разбита улица (става дума за „Силвестър") до която се мъдри повредената старинна къща № 2, която оцеляла по чудо след като я блъснал някакъв голям камион.

Експонатите са на разположение на чужденците и местните граждани по всяко време на денонощието.

Съответните отговорници от ГОНС В. Търново смятат и за в бъдеще да държат тези ценни експонати, за да може красивата сграда на Окръжния музей да изпъква сред неповторимата им грозота.

* * *

Най-голям прираст в живо тегло са дали патките в село Дъскот. При анализиране на причините за това, се установило, че бързият растеж се дължи на свободния им достъп в първия стопански двор на Текезесето и по-специално до хамбарите в него, които се охраняват от пазачите Ганчо Недялков и Христо Алурков. Плюс това е открито и едно успоредно явление. Едновременно с тези птици и самите пазачи, вследствие на продължително стоене и клатене на краката си, увеличили значително теглото си, което в момента варира между деветдесет и девет и сто и един килограм (нов курс)

МИКРОСКОПОВ

Сън в летен ден

Отиваш на един от почернелите от народ плажове край Янтра, за да прекараш неделната си почивка. Няма значение дали това става в района на В. Търново или край Г. Оряховица. Преобличаш се в една от съблекалните, направени с подръчни материали. След това слагаш сламената шапка на главата си или се пъхаш под един от десетките цветни чадъри и се опъваш върху пясъка, специално докаран от морето. Печеш се по петнайсет минути на всяка страна. Изкъпваш се в прохладната вода, но изведнаж чувствуваш, че устата ти е засъхнала. Излизаш от реката. Само на няколко крачки е специално приготвената лавка, в която се продава ледена лимонада. Отпушваш едно шише и пиеш на едри глътки. Сетне отново се опъваш на хубавия пясък и се любуваш на красивата гледка. Уж пече, а от реката идва приятна прохлада. Навсякъде изрядна чистота: децата пълнят своите кофички, любителите риболовци — своите кошници с дребни кротушки и мислят как вечерта ще излъжат, че са хванали големи шарани. Гледаш ги и се радваш на приятната обстановка, която са създали отговорниците за културния отдих на трудещите се към ГОНС гр. В. Търново. За щастие днес е събота, и в лавката се пекат кебапчета. Загъват ти в книжка няколко от тях, съвсем топли. После, после... се събуждаш.

Докато си спал, единият ти крак се е набол з'дравата върху някакъв магарешки бодил. Край теб са разхвърляни, кой знае от кога, мръсни парчета от вестници. Няма никаква лимонада. Даже и вода няма, защото малкото изворче отдавна е замърсено и има нужда от каптиране. Поради липса на съблекалня, заставаш зад някоя трънка и се преобличаш на един крак. Тръгваш си заедно с хилядите любители на речната прохлада. Вървиш и си мислиш да се уредят плажовете няма да струва кой знае колко. Може би ще струва едно малко усилие на ГОНС плюс доброжелание. И докато си мислиш така, връщайки се всеки ден от реката, току виж, лятото пак се изплъзнало. . .

МЕСТЕН КУРОРТИСТ

ТПК „НОВ ЖИВОТ" — В. ТЪРНОВО

ОТКРИ

АТЕЛИЕ ЗА ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ и ПАРНО ГЛАДЕНЕ на всички видове облекла.

Граждани, за да имате всякога чисти дрехи, посетете ателието на Т. П. К. „Нов живот" на улица „Д. Благоев" № 39 (срещу старата поща).

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ

Горна Оряховица

Управлението на Държавнизахарни заводи в Горна Оряховица търси ТРИМА ИНПЕКТОРИ СПЕЦИАЛИСТИ по приемане и съхраняване на захарното цвекло по време на захародобивната кампания през 1963 г.

Желаещите да заемат техните длъжности да подадат съответните документи.

От управлението

Училище за промишлен и енергиен монтаж

към Професионално-техническото училище за машинисти на строителни машини — Левен, ул. „Солун" №1, тел. 39-62

ОБЯВА

През учебната 1963/64 година училището ще приеме 70 курсисти, само момчета, завършили VIII клас, на възраст от 16 до 18 години по специалността ПРОМИШЛЕН И ЕНЕРГИЕН МОНТАЖ за подготовка на кадри по монтажа на техника, свързана със социалистическото строителство.

Курсът на обучение е двегодишен и завършилите получават дипломи и права на монтажник, като имат право да продължават образованието си без приравнителни изпити в техникумите от там висше образование по специалността.

За всички приети курсисти е осигурена ПЪЛНА ДЪРЖАВНА ИЗДРЖКА — безплатна храна, униформено лятно и зимно облекло, обувки, работно облекло, общежитие с държавен постелочен инвентар, отопление и осветление.

В срок до 20 АВГУСТ на адреса на училището трябва да бъдат изпратени следните документи:

1) МОЛБА ДИРЕКТОРА НА УЧИЛИЩЕТО.

2.)СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ЗАВЪРШЕН ОСМИ КЛАС (в оригинал)

3.) АКТ ЗА РАЖДАНЕ

4.) УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ПРИВИЛЕГИЯ (ако има такава)

5.) АВТОБИОГРАФИЯ

Деца на активни борци против капитализма и фашизма, на загинали в Отечествената война, на работници и служители в тежките предприятия, на герои на социалистическия труд и на многодетни семейства се приемат с предимства споменати в Наредба на МНП.

Кандидатите ще се състезават по успех и ще се приемат по бал, получаващ общата оценка на свидетелството за завършени VIII клас, успеха по български език, математика и физика.

Нередовно документи и такива, изпратени след 20 август, няма се разглеждат. До 27 август ще се съобщи писмено на приетите курсисти, които до 10 септември трябва да запишат в училището.

В рай за набиране и подготовка на кадри от училището влизат ПЛЕВЕНСКИ, ЛОВЕШКИ, ГАБРОВСКИ, ТЪРНОВСКИ окръзи.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

65

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Молим, вземи със себе си колкото се може повече всякакви съветски документи и всичко, което сметнеш за нужно. Тъй като Петерсон се намира сред вас, засега няма да изпращаме никого да те замени. Твоят нов радист е много добър. Благодарим. Кажи, молим: кой ще поддържа връзка с нас, когато ти заминеш, и можем ли да се надяваме, че заедно с тебе ще пристигне някое влиятелно лице от вашата група"?

Последния въпрос на разузнавателния център Вилкс отново изпрати на Будрис. А сам съобщи:

„Барс ще замине с Петерсон на друго място. В моята група ще остане новият радист — Графът. Ако обстоятелствата позволят, ще взема със себе си определения и упълномощен от групата офицер за свръзка".

През всичкото това време Будрис действуваше някъде на юг, около Вентспилс. Там се търсеха възможности за превозването на Вилкс в рибарска лодка в морето.

През нощта на 7 май дежурният по лагер чу далечни позивни. Беше такова впечатление, че някъде в просеките се е заблудила автомашина. Целият лагер беше вдигнат на крак: пристигна Будрис!

Предпазливият Будрис спря автомашината на пет километра от лагера. В камиона се намираха няколко каси преснопушена риба, снаряжението на Петерсон и вещите на загиналия Густав. Юрка, Графът и Делинш стовариха от камиона касите с риба, куфарите на Петерсон и Густав и тържествено поведоха Будрис в лагера. Към разсъмване „братята" примъкнаха целия товар в горския бункер.

Петерсон беше безкрайно радостен за снаряжението. Всичко се оказа непокътнато и запазено. Добрата опаковка предпази вещите от влагата. Докато Кох и Брадатият готвеха закуската, Петерсон проверяваше и показваше на останалите най-новата портативна радиостанция, събираша се в малка чанта, ръчен генератор, трансформатор, кварцове, средства за тайнопис, радиомаяк за насочване на самолети и катери, които Петерсон веднага предаде на Вилкс за предстоящето му пътуване в морето, пистолети, автомати за безшумен бой, шифровачни бележници, отрови, химикали за подправка на документи, четиристотин и петдесет хиляди рубли пари, всякакви предмети: четки, четчици за бръснене, огледалце, четки за зъби — и всяка от тези мирни на вид вещи имаше някакво скривалище, в което беше скрито нещо лошо. . .

Радистите преди всичко се заеха, разбира се, с радиостанцията. И изведнаж изникна спор къде е направена. Английските и американските детайли бяха сякаш преднамерено примесени в такъв ред, че беше невъзможно да решиш кой е създател на конструкцията. Под голяма елха седяха Вилкс, Лидумс и сам Будрис. Петерсон бързо се присъедини към беседващите.

Като се приближи, Петерсон разбра, че историческото решение вече е взето. Будрис даваше последни наставления:

— Вие, Лидумс, трябва да се сбогувате с близките си. Кой знае колко време ще продължи вашето странствуване. За свой заместник оставете Графа, той е дисциплиниран, няма да самоволничи. Доклад за нашето положение ще ви връча преди самото заминаване. Независимо от това, че ще го направим със средствата за тайнопис, в случай на някаква опасност го унищожете. . . Вие, Петерсон, би следвало да съобщите на господарите, че с вещите и парите всичко е благополучно. Те, вероятно се безпокоят, та вие почти цял месец не сте давали признаци на живот.

— О, аз подготвих радиограма, — бързо каза Петерсон.

И, макар от първата крачка по тази чужда земя да беше решил, че ще действува само самостоятелно, той бързо извади от джоба и подаде на Будрис листче с още незашифрованата радиограма. Будрис прочете гласно:

„Своите вещи получих. Подробности за Густав ще съобщя с писмо. Информирах своите нови приятели за положението на работите на Запад. Най-тежък проблем е паспортът, без него е невъзможно да действувам. Ще помоля Будрис да достави. Привет на Силайс и нашите приятели"[1])

— Е, какво, предавайте, — каза Будрис. — Предавателят ви в ред ли е?

— Да-да, в определения час ще започнем сеанса. Ще ми помогне Делинш, — извънредно почтително каза Петерсон и се разсърди на себе си. Защо, в действителност, в присъствието на Будрис той се държи като момченце?

Вечерта Будрис и Лидумс напуснаха лагера. Будрис се отправи във Вентспилс да търси машина за прехвърляне на пътешествениците, тайно убежище за времето на изчакване, лодка за заминаването. Лидумс трябваше да се добере в Рига, за да се сбогува със семейството.

На 10 май всички: и заминаващите, и обезпечаващите заминаването — се срещнаха отново в хутора под Вентспилс. Настаниха ги в тесния неудобен бункер, изкопан в сеното на плевнята, в който някога лежа Петерсон. Тук бяха Вилкс, Лидумс, Делинш, незабавно уреждаш радиовръзка с Лондон, и сам Будрис, координиращ всички действия.

Вилкс не забелязваше никакви неудобства. Най-сетне ще бъде на своя страна! Наистина, тези свои възторзи, които изригваха, като избухвания на вулкан и можеха да се сторят обидни за ония, които остават тук, Вилкс се опитваше да смекчи, споменавайки често за героизма на оставащите другари. Той спомняше и за това, че там, в Англия, той и Лидумс ще могат да окажат на английското разузнаване неоценима помощ в планирането и организацията на разузнавателната работа върху територията на Латвия, че там, в Англия, той и Лидумс ще поставят въпроса всички участници в нелегалното движение да могат от време на време да отиват там за отдих и лечение.

На 12 май Вилкс предаде чрез Делинш направо от хутора съобщение в Лондон:

„Намирам се заедно с Делинш във Вентспилс. Ще изляза в морето от устието на Вента през вратата на Вентспилското пристанище в двадесет и три и тридесет. В тридесетмилната зона ще бъда максимум след четири часа. Направете всичко, за да се срещнем първата нощ, в противен случай ще бъда принуден да остана в морето още цяло денонощие. Моля да уточните деня. . ."

Разузнавателният център потвърди приемането на радиограмата на Вилкс и предложи среща в морето през нощта на 14 срещу 15 май.

На 14 май Будрис достави в хутора всички необходими книжа.

Лидумс получи писма на Будрис до Заринш и до представителя на английското разузнаване, мандат за водене зад граница на преговори с представителите на задграничните латвийски „комитети" и подробен доклад за положението в Латвия. Вилкс, запознавайки се с пълномощията на Лидумс, едва не затанцува от възторг. Попречиха му изглежда, болните крака. Той безкрайно благодари на Будрис и Лидумс за тези високи пълномощия, за това, че последният се съгласи на пътуването. Сега Вилкс можеше да каже, че е изпълнил повече, отколкото са му поръчали при изпращането му за Латвия.

(Следва)

[1]) Документите са истински. — Авторите.

в-к „БОРБА"

Стр. 4, бр. 31. 6. VII. 1963 г.

21301

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В. Търново ул. „Васил Левски" 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58, зам. гл. редактор — 25-26, отдел „Отечествен живот и пропаганда" — 25-27; отдел „Народно стопанство" — 24, отдел „Култура и бит, хумор и сатира" 31-41; счетоводство — 32, канцелария — 31-25; коректори и дежурен редактор 24